

U KINA STIŽE »SEKS I GRAD 2«: ZAŠTO NASTAVAK FILMSKE ADAPTACIJE POPULARNE AMERIČKE SERIJE NIJE ISPUNIO OČEKIVANJA



»Seks i grad« slavio je prijateljsko kao religiju

Carry, Samantha, Miranda i Charlotte zapelle u pustinji

Da bi nas opet oduševio, »Seks i grad« bi trebao proći kroz veliku promjenu – sada je pravo vrijeme da se ponudi alternativa: novi, ženski, solidarni, humani poredak

Ana TAJDER

Film »Seks i grad 2« stiže u kina. Mi, ultimativni fanovi, trebale bismo biti oduševljene. Ali nismo. Makar je serija bila naša Biblija – sjeđile smo zajedno ispred televizora i gledale naš život. Mi smo bile Carry, Miranda, Charlotte i Samantha. Osjećale smo da prolazimo vjerojatno najbolju fazu naših života, a serija nam je davala još više snage i samopouzdanja da u njoj potpuno uživamo.

Bilo je to prije dvanaest godina. U međuvremenu se puno toga promijenilo. Promijenile smo se mi, promijenilo se društvo, promijenio se svijet. Serija je s vremenom izgubila snagu i hrabrost. Prvi »Seks i grad« razočarao nas je. Sada dolazi drugi dio i mi se pitamo, bismo li ga uopće trebale pogledati.

Seks, koji je tada imao glavnu ulogu, nije što je nekada bio. Tada se radilo o seksualnom oslobađanju. Da, opeo. »Pa već smo se krajem 60-ih oslobodili! Čemu još jedno oslobađanje?« – ljutila se moja mama. Stvarno – čemu još jedno oslobađanje? Zato što smo mi oslobodile jednu drugu seksualnost. Genetacijska prije nas oslobodila je prirodnu i konstruktivnu seksualnost. Mi smo oslobodile

konstruiranu i destruktivnu seksualnost. Seksualnost koja je u isto vrijeme bila naše oružje i naš štít. Seksualnost kao trofej emancipacije na svim nivoima.

Bile smo školovane, imale smo dobre i sigurne poslove, vlastite stanove, same smo plaćale vlastite račune i vlastiti luksuz. Dobro smo izgledale i nosile smo visoke potpetice. Bile smo »singl« iz uvjerenja. Bile smo potpuno samostalne. Osjećale smo se kao ratnice. Gledale smo moćne žene ne samo u seriji – tada su Foxy Bro-

Serija je bila naša Biblija – sjeđile smo zajedno ispred televizora i gledale naš život, osjećale smo da prolazimo vjerojatno najbolju fazu naših života



wn, Lil' Kim i Beyonce pjevale o svojoj (i našoj) moći. Pjevale su o vlastitim produktivnim kućama, o svojim pozicijama na čelu bandi, o golemim računima koje su same plaćale. Da su mogle biti moćne i još seksi, bila je potvrda te novoosvojene pozicije moći.

Promjena se dogodila iznadajuće brzo. Čim se ženska seksualnost pretvorila u sredstvo i okrenula se od svoje prirodne uloge, pretvorila se u instrumente za potlačenje žena. I pobjegla kontroli, hojše rečeno, došla pod kontrolu onih koji njome manipuliraju da bi zaradili. Beyonce, koja je

tada pjevala »Independent« i »I Pay My Own Bills«, danas je gotovo kompletno gola i pjeva »Watch Me On Your Video phone«. Žena koja se nekada borila za ženska prava, pretvorila se u lutku za napuhavanje.

Pornografizacija i seksualizacija društva danas uzima razarajuće razmjere. Mediji nas bombardiraju novom slikom žene koja je izvavno kopirana iz erotskih časopisa. Izopćirana i retuširana, uvijek u zavodničkim pozama, ona postavlja novi kanon nedodirne seksualizirane ljepote. Nova tehnologija pornografiju čini svakodnevnom i to već kod školske djece. Moda kopira SM stilove. Mužički spotovi izgledaju kao sofi pornografija.

A mi, »Seks i grad« generacija, mi smo se sakrile u brakovima, lošim vezama, iza djece i rado zamjenjujemo seksualnost za konvenciju. Pokušaj skrivati griznje savjesti?

Charlotte, Samantha i Carry, Miranda, Samantha i šopingirale. I pri tome se ludo zabavljale. Šoping je u seriji imao svoju simboliku. Simbolično je spoj osvojene financijske nezavisnosti i oslobodene seksualnosti. Kipovale smo seksi stvari da bi se dobro osjećale i dominirale svijetom koji se, kao što znamo, daje doминirati atraktivnim izgledom.

Šoping se pretvorio u grijeh. Financijska kriza nam je pokazala da smo postali robovi vlastitog konzumerizma. Radimo da bismo konzumirali, identificiramo se s konzumiranjem i očajni smo jer u konzumerizmu tražimo ispunjenje koje se u njemu ne može naći. A sve je postalo bolno kada smo shvatile da se to ljudlo konzumiranja prestihalo na druge aspekte naših života. Trošile smo muškarce veze, iskusivale... Trošile smo sebe same. Tu je još i prijetnja katastrofe okoliša koja

nam je oduzela i zadnju trenutku veselja pri šopingu. Trošiti novac na stvari koje će nas jednog dana pokopati stvarno nije zabavno. Ne, više ne uživamo u šopingu.

Pa ne kupujemo ni ti cipele. Cipele, te tajne zvijezde serije, odlično simboliziraju pretvorbu oslobodene seksualnosti u instrument za (ponovo) pretvaranje žena u objekt. Tada smo sanjale o »Manolos« cipelama. Nježne, savršeno dizajnirane, cipele koje ženu čine žensivnom, nikad vulgarnom, i uvijek joj ostavljaju mogućnost da se u svakom trenutku okrene na petama i odšeta. U cipelama koje su danas u modi žena ne može otići nikuda. Ona je zarobljena.

To sam shvatila kada sam prije nekoliko dana ušla u dućan sa cipelama. Police su bile pokrivene cipelama kakve su se donedavno mogle vidjeti samo na stripizetama. SM cipele. Cipele s pet centimetara visokom platformom i 15 centimetara visokom petom. Cipele sa stotinama metaliziranih remenčića koje dave nogu kao kavez. Cipele koje ne samo da vrište »SEKS!« nego i uzrokuju bol – mješavina kineskog vezivanja stopala i korzeta koje smo odbacili prije 150 godina. Pokraj mene grupa zabudnih tinejdžerki. Nose priljepljene traperice, kratke jakne i probavljaju cipele – i pri tom izgledaju kao maloljetne prostitutke.

Da, čak su se i cipele okrenule protiv nas.

»Seks i grad« slavio je prijateljsvo kao religiju. Prijatelji kao obitelji. Četiri prijateljice koje se već 12 godina bave prežvakavanjem vlastitih problema. Žene opsjednute sobom i svojim nazivnim krugom. Žene koje pričaju svoju individualizaciju koja razara naše društvo. Ali što je s ostalima? Što je sa ženama iz drugih socijalnih krugova, ženama iz drugih kul-



O Ani Tajder

Ana Tajder autorica je knjige »Od Barbie do vibratora« (Profil, 2009) koja je godinu dana kasnije objavljena kod Czerin Verlag u Beču, a recenziju je napisao fancouski književnik Frederic Beigbeder. Priprema drugu knjigu i u međuvremenu piše za »Die Zeit«, »Die Presse«, »Der Standard« te priprema doktorat na bečkom Sveučilištu na temu »Singlvi kao konstruktivni modernog kapitalizma«.

Čak su se i cipele, te tajne zvijezde serije, okrenule protiv nas – odlično simboliziraju pretvorbu oslobodene seksualnosti u instrument za (ponovo) pretvaranje žena u objekt



dim ženama u istočnoj Europi koje nakon propasti komunizma nisu imale drugu mogućnost nego postati ovisne o muškarcima.

To je generacija preljepljenih djevojaka koje su spremne svojom mladosti i ljepoti zamijeniti za materijalnu sigurnost i pri tom živjeti u zastarjelim odnosima. U međuvremenu postalo je statusni simbol oženiti lijepe istočnoeupejku koja time postaje muškarcu vlasništvo. Bečki uspješni muškarci odlaze u istočnu Europu u kupnju mladenki. Uplašene s mogućim gubitkom, mnoge su zadovolnoeuropske djevojke od-

bacile emancipaciju. Nova forma prostitucije? baciće emancipaciju. Nova forma prostitucije? baciće emancipaciju. Nova forma prostitucije? baciće emancipaciju.

Da bi nas opet oduševio, »Seks i grad« bi trebao proći kroz isto tako veliku promjenu. I baš nam je kriza pokazala da smo došli do granica muškog svjetskog poretk. Sada je pravo vrijeme da se ponudi alternativa: novi, ženski, solidarni, humani poredak. Da, znam, tražim previše od jedne američke serije. Ali još smijemo sanjati, zar ne?